Még télen is rendszeres vendég volt az iskolakert déli végében a mezei nyúl. Sok kárt is tett mindaddig, amíg be nem hálóztuk a fákat. A napokban fűnyíráskor Slepeczki György, volt tanítványunk egy kis nyúlfiókára figyelt fel. Gondosan kikerülte, majd megfogta és behozta az iskolába ahol ügyeletes voltam. Néhány fotó után a kisnyulat elengedtük.
Vidám szökkenéssel átbújt a drótkerítésen és a közeli kertekbe vette az irányt. A környezeti nevelésemből - bár erősen pesszimista vagyok az elért eredményeket illetően-azért látszik valami reménysugár. Gyuriban nyomot hagyott a természet védelme, az élet védelme, amire tanítottam. Ez úton is köszönöm neki, hogy megmentette ezt a már szinte önálló nyúlfiókát!

(agárdy)

